Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26117
Copyright: Admont, Benediktinerstift

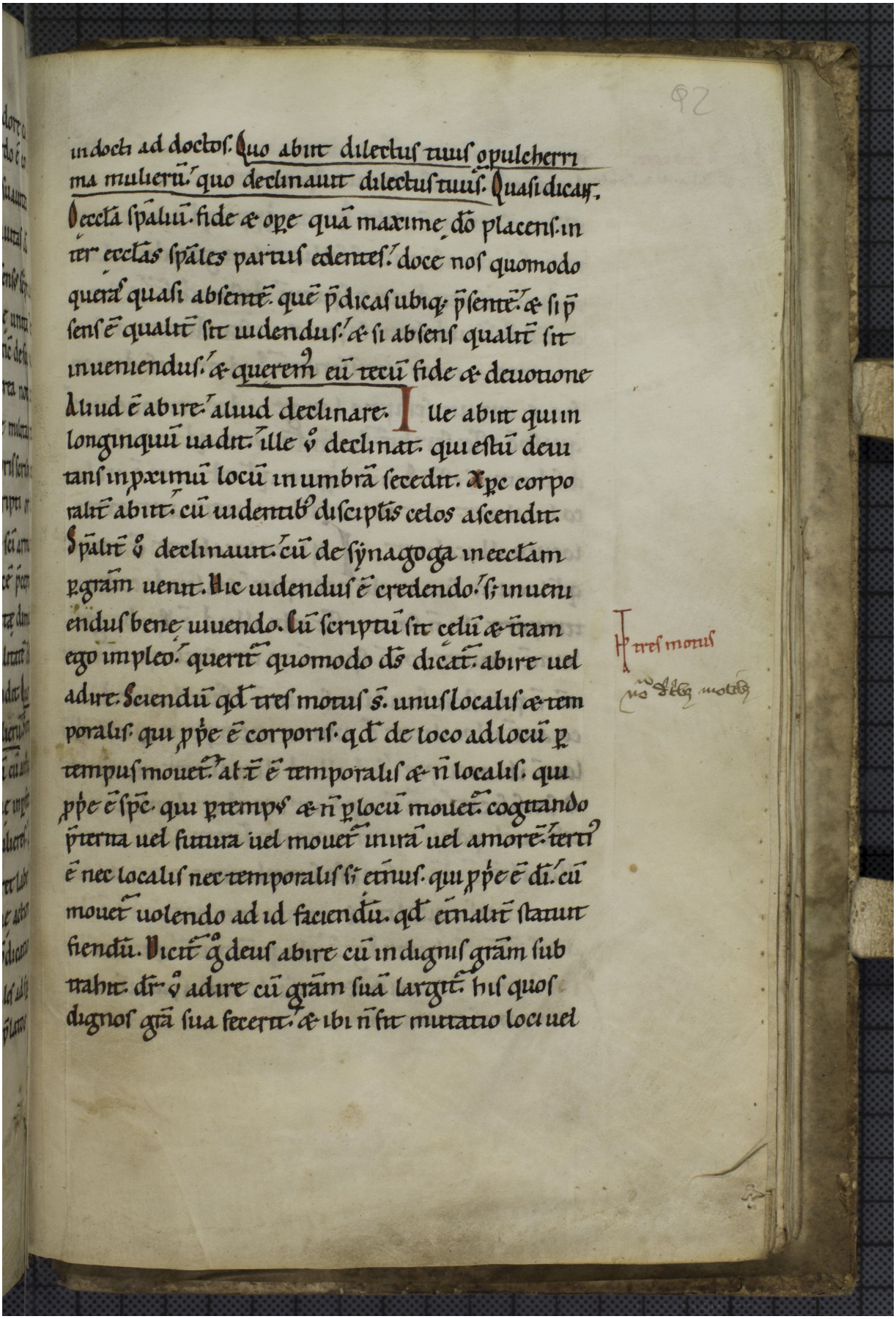

92

in docti ad doctos. Quo abiit dilectus tuus o pulcherri
ma mulierum. quo declinauit dilectus tuus. Quasi dicat.
O eccla spaliu. fide & ope qua maxime dō placens. in
ter eccias spales partus edentes. doce nos quomodo
quera quasi absentē. quē p̄ dicas ubiq; p̄sentē. & si p̄
sens ē qualiter sit uidendus. & si absens qualiter sit
inueniendus. & querem eū tecū fide & deuotione
Aliud ē abire. aliud declinare. Ille abiit qui in
longinquū uadit. ille ō declinat. qui estū deu
tans in pximū locū in umbrā secedit. Xpc corpo
raliter abiit. cū uidentib disciplis celos ascendit.
Spāliter ō declinauit. cū de synagoga in eccliam
ꝓgrām uenit. Hic uidendus ē credendo. si inueni
endus bene uiuendo. Cū scriptū sit celū & tram
ego impleo. querit quomodo dō dicat. abire uel
adire. Sciendū qd tres motus s. unus localis & tem
poralis. qui ꝓpe ē corporis. qd de loco ad locū p
tempus mouet. alit ē temporalis & ñ localis. qui
ꝓpe ē spē. qui ꝓtemps & ñ p locū mouet. cogitando
p̄teria uel futura uel mouet in ira uel amore. tertī
ē nec localis nec temporalis si eternus. qui ꝓpe ē dī. cū
mouet uolendo ad id faciendū. qd eternaliter statuit
fiendū. Dicit ergo deus abire cū indignis grām sub
trahit. dr ō adire cū grām suā largit. his quos
dignos grā sua fecerit. & ibi ñ sit mutatio loci uel

tres motus
quo dicitur motus